

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΣΚΙΑΧΤΡΟΥ

Σχολικό έτος: 2024-2025

Α' Δημοτικού

Επιμέλεια: Παληού Μαρίνα

Σκηνοθεσία: Βλάχου Μαρία

Χορογραφίες: Βίκυ Σπυροπούλου

1^η ΣΚΗΝΗ

Πρόσωπα: Παπαγάλος 1, Παπαγάλος 2, Παπαγάλος 3

(Μπαίνουν οι παπαγάλοι. Διασχίζουν βιαστικά τη σκηνή χωρίς να σταματήσουν. Επιστρέφουν και κοιτάζουν με απορία τους θεατές. Ο ένας κρατά κιθάρα, ο άλλος μελόντικα.)

Παπαγάλος 1: Γεια σας! Τι κάνετε εσείς εδώ; Τι μαζευτήκατε εδώ πέρα; Ορίστε; Δεν άκουσα;

Παπαγάλος 2: Περιμένετε να δείτε το έργο; Ποιο έργο; Δεν τα μάθατε; Δεν έχει παράσταση σήμερα.

Παπαγάλος 3: Δεν ακούσατε τι έγινε; Ένα λιοντάρι το έσκασε σήμερα το πρωί από το τσίρκο, ήρθε στο θέατρο και έφαγε όλους τους ηθοποιούς ...

Παπαγάλος 1: ...τον σκηνοθέτη, τον υποβολέα και έξι ταξιθέτριες. Τώρα είναι ξαπλωμένο στα παρασκήνια και χωνεύει.

Παπαγάλος 2: Εγώ ένα σας λέω. Αν ήμουν στη θέση σας θα γύριζα αμέσως σπίτι μου, θα κλείδωνα την πόρτα και θα κρυβόμουν κάτω από το κρεβάτι. (Φεύγουν και σε λίγο ξανάρχονται.)

Παπαγάλος 3: Δε φύγατε ακόμα; Απαπα! Πρώτη φορά βλέπω τόσο γενναίους και ριψοκίνδυνους θεατές.

Παπαγάλος 1: Τι θα κάνουμε; Δε φεύγουν με τίποτα και οι ηθοποιοί μας δεν είναι έτοιμοι. Ουφ! Τι άγχος κι αυτό σήμερα!

(μικρή παύση)

Παπαγάλος 2: Μμμμμ... κάτι σκέφτηκα! (μιλούν ψιθυριστά) Έχω άσχημα νέα!

Παπαγάλος 3: Το θέατρο μόλις το αγόρασε το Υπουργείο Παιδείας και θα το μετατρέψει σε σχολείο.

Παπαγάλος 1: Σε πέντε λεπτά αρχίζει το μάθημα! Διαγωνισμός Αριθμητικής! Βγάλτε μολύβι και χαρτί!

Παπαγάλος 2: Σας είπα εγώ να φύγετε, αλλά δε με ακούγατε!

Παπαγάλος 3: Μη χλομιάζετε! Αστεία το είπαμε... Κάντε λίγο αέρα στον κύριο, έτοιμος να λιποθυμήσει είναι!

Παπαγάλος 1: Λοιπόν, για να είμαι ειλικρινής. Δεν υπάρχει λιοντάρι, ούτε το θέατρο έγινε σχολείο,

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΣΚΙΑΧΤΡΟΥ

Παπαγάλος 2: ...απλά οι ηθοποιοί μας έχουν αγχωθεί λίγο κι είπαμε μήπως τη γλιτώναμε σήμερα...

Παπαγάλος 3: Ας τους χειροκροτήσουμε να πάρουν τα πάνω τους ...

Παπαγάλος 1: Σήμερα, λοιπόν, θα σας πούμε την ιστορία ενός πουλιού

Παπαγάλος 2:... που πέταξε πιο ψηλά απ' όλα τ' άλλα τα πουλιά...

Παπαγάλος 3: Όλα άρχισαν εκείνο το πρωί, που ο κυρ- Δίκανος έφτιαξε ένα σκιάχτρο...

2^η ΣΚΗΝΗ

Πρόσωπα: Σκιάχτρο 1, Κυρ-Δίκανος 1

(Ο παπαγάλος κρεμάει την ταμπέλα καλοκαίρι, ο κυρ-Δίκανος τακτοποιεί το σκιάχτρο φορώντας του ένα καπέλο ψάθινο)

Κυρ-Δίκανος 1: Μάλιστα! Για σκιάχτρο είσαι ό,τι πρέπει! (τρίβει τα χέρια του με ικανοποίηση) Να δούμε τώρα αν αυτά τα πουλιά, που ρημάζουν τα λαχανικά μου, τολμήσουν να ξαναπλησιάσουν. (στο σκιάχτρο)

Σκιάχτρο 1: Ορίστε;

Κυρ-Δίκανος 1: Σωστά δεν τα λέω;

Σκιάχτρο 1: Τι είναι εδώ; Πού βρίσκομαι;

Κυρ-Δίκανος 1: Στο λαχανόκηπό μου, για να φοβίζεις τα πουλιά.

Σκιάχτρο 1: Ποια πουλιά; (κοιτάζει ολόγυρα)

Κυρ-Δίκανος 1: Δεν είναι εδώ βρε κουτέ. Όταν λείπω έρχονται! Γι' αυτό σε έφτιαξα για να τα τρομάζεις όταν λείπω!

Σκιάχτρο 1: Να τα τρομάζω; Πώς;

Κυρ-Δίκανος 1: Δε χρειάζεται ιδιαίτερη προσπάθεια. Μόνο που θα σε δούνε φτάνει.

Σκιάχτρο 1: Γιατί τόσο άσχημο είμαι;

Κυρ-Δίκανος 1: Ε όσο να πεις...

Σκιάχτρο 1: Θα καλυτερέψω με τον καιρό;

Κυρ-Δίκανος 1: Όχι! Θα χειροτερέψεις!

Σκιάχτρο 1: Κανείς δε θα με πλησιάζει έτσι που με έφτιαξες; Όλοι θα με αποφεύγουν. Χτένισέ με λιγάκι σε παρακαλώ! Κάνε μου... χωρίστρα.

Κυρ-Δίκανος 1: Δεν τρελάθηκα! Λοιπόν, κάνε καμιά άγρια γκριμάτσα! Μη χαμογελάς βρε! Θα σου εξηγήσω!

Μαθήματα αγριάδας

Κυρ-Δίκανος 1: Δηλαδή όταν σε βλέπει ένα πουλί να του κόβεται η χολή. Κατάλαβες;

Σκιάχτρο 1: Μάλιστα! Δηλαδή θα προσπαθήσω.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΣΚΙΑΧΤΡΟΥ

Κυρ-Δίκανος 1: (βγάζει ένα ρολόι από την τσέπη του, το κοιτά) Πρέπει να φύγω τώρα, να πάω στο καφενείο. Οι φίλοι μου ο κυρ-Σφεντόνας και ο μπάρμπα-Μπαρούτης με περιμένουν να παίξουμε τάβλι. Εσύ στο μεταξύ κάνε μορφασμούς να μαθαίνεις. Άντε γεια!

Σκιάχτρο 1: Δε μ' αρέσει να κάνω μορφασμούς! Δε θα κάνω!

3^η ΣΚΗΝΗ

Πρόσωπα: Σκιάχτρο 1, Τιτιβούε 1, Τσιλιβήθρας 1, Τερτίπης 1

Ηχοι πουλιών

Σκιάχτρο 1: Τι είναι αυτό; Ποιος να 'ναι άραγε; Κοιτάτε! Κάτι πουλάκια! Έρχονται να γνωριστούμε φαίνεται...

(μπαίνουν στη σκηνή τα πουλάκια, δεν έχουν δει το σκιάχτρο και κελαηδούν φλύαρα)

Τιτιβούε 1: Τραλαλά, τραλαλί, τραλαλό.

Τσιλιβήθρας 1: Τσίου!!!

Τερτίπης 1: Τι είπες;

Τσιλιβήθρας 1: Τσίου! Ώρα να αρχίσουμε να τρώμε! Πεινάω!

Τερτίπης 1: Κι εγώ!

Τιτιβούε 1: Λέω να τσιμπήσω κάτι. Α! Να μια ρώγα σταφυλιού!

Τερτίπης 1: Κόκκινη ή κίτρινη;

Τιτιβούε 1: Απ' όλα έχει εδώ!!!

Τερτίπης 1: Ωραία τα 'χει κάνει ο κυρ-Δίκανος! Μας έφτιαξε ωραίο σελφ- σέρβις.

Τιτιβούε 1: Φάστ-φουντ. Και το κυριότερο δεν έχει σκιάχτρο!

Τσιλιβήθρας 1: Αφήστε τα λόγια και ας αρχίσουμε το φαγοπότι. Δε σας βλέπω από την πείνα! (το ρίχνουν όλοι στο φαγοπότι)

Σκιάχτρο 1: (ξεροβήχει) Γκουχ, γκουχ!

Όλοι μαζί: Τραλαλόμ, τραλαλίμ, μμμ... Μούρλια!

Σκιάχτρο 1: Ψιτ, πουλάκια... Γεια σας!

Τερτίπης 1: Ααα!

Τιτιβούε 1: Τι έπαθες;

Τσιλιβήθρας 1: Τι τρέχει;

Τερτίπης 1: Ένα σκια...σκια...σκιάχτρο!

Όλοι μαζί: Μαμά μου! Δρόμο! Φύγαμε! (πάνε να φύγουν, πέφτει το ένα πάνω στ' άλλο και τελικά φεύγουν)

Σκιάχτρο 1: Μη! Μη φεύγετε! Πού πάτε; Πάνε, φύγανε... Γιατί, τι τους έκανα; Τους έκανα τίποτε; Γιατί;

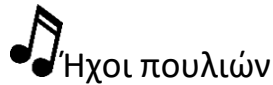
ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΣΚΙΑΧΤΡΟΥ

Η μοναξιά του σκιάχτρου (χορευτικό από τα πουλιά και τα σκιάχτρα)

4^η ΣΚΗΝΗ

Πρόσωπα: Σκιάχτρο 2, Τερτίπης 1, Τερτίπης 2, Τερτίπης 3

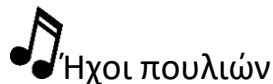
Σκιάχτρο 2: Ψιτ, ψιτ, πουλάκι! Για έλα λίγο πιο κοντά να σου πω κάτι.

Τερτίπης 1: Όχι, όχι, απαπά...

Σκιάχτρο 2: Δε θα σε πειράξω! Αλήθεια! Έλα! Αλήθεια δε θα σε βλάψω!

Τερτίπης 1: Α μπα! Θέλεις να με χάψεις!!! (φεύγει το πουλάκι, το σκιάχτρο το παρακολουθεί εκτός σκηνής)

Σκιάχτρο 2: Μη φεύγεις, σε παρακαλώ! Πάει, έφυγε. Πάει να καθίσει στη βελανιδιά! Μη, φυλάξου! Έχει βάλει ξόβεργες ο κυρ-Δίκανος! Πρόσεξε! Ουφ, δεν πιάστηκε!

(Το πουλάκι επιστρέφει τρομαγμένο)

Σκιάχτρο 2: Φτηνά τη γλίτωσες!

Τερτίπης 2: Ουφ, πώς χτυπάει η καρδιά μου! Μ' έσωσες, το ξέρεις; Μου 'πες φυλάξου. Δεν μπορώ να καταλάβω πώς ένα κακό σκιάχτρο, μπόρεσε να κάνει μια τόσο καλή πράξη!

Σκιάχτρο 2: Κακό; Μα, δεν είμαι κακό.

Τερτίπης 2: Δηλαδή δεν τρωσ πουλάκια;

Σκιάχτρο 2: Όχι!

Τερτίπης 2: Ποτέ σου;

Σκιάχτρο 2: Ποτέ μου, ούτε μισό!

Τερτίπης 2: Να 'ρθω λίγο πιο κοντά;

Σκιάχτρο 2: Και δεν έρχεσαι;

Τερτίπης 2: (κάνει ακόμα ένα βήμα, ξαφνικά τινάζεται και απομακρύνεται) Μαμάκα μου!

Σκιάχτρο 2: Τι έπαθες;

Τερτίπης 2: Με πείραξες! Πήγες να με φας!

Σκιάχτρο 2: Καλέ εγώ ούτε που κουνήθηκα!

Τερτίπης 2: Καλά λες. Να σ' αγγίξω;

Σκιάχτρο 2: Άμα θέλεις!

Τερτίπης 2: (τον αγγίζει προσεκτικά) Πώς σε λένε;

Σκιάχτρο 2: Δεν έχω όνομα. Τα σκιάχτρα δεν έχουν όνομα!

Τερτίπης 2: Εμένα με λένε Τερτίπη!

Σκιάχτρο 2: Χαίρω πολύ!

Τερτίπης 2: Ωραία τα λαχανικά σου!

Σκιάχτρο 2: Δεν είναι δικά μου. Του κυρ-Δίκανου είναι.

Τερτίπης 2: Του κυρ-Δίκανου; Αυτός, παιδί μου, είναι από τους πιο σεσημασμένους κυνηγούς της περιοχής!

Σκιάχτρο 2: Έτσι ε;

Τερτίπης 2: Βέβαια! Κι εμείς ξέρεις τι κάνουμε; Όταν κάθεται στην πλατεία του χωριού και παίζει τάβλι, πετάμε από πάνω του ένα ένα, σημαδεύουμε, κουτσουλάμε τη φαλάκρα του και σπάμε κέφι! Χα, χα, χα!

Σκιάχτρο 2: Χα, χα, χα! Απίθανο!!!

Τερτίπης 3: Να δεις μούτρα που κάνει... Χα, χα, χα!!!

Σκιάχτρο 2: Δε μου λες, πού μένεις;

Τερτίπης 3: Κάτω στη ρεματιά! Α, καλά που το θυμήθηκα! Πρέπει να βρω λίγα άχυρα να επιδιορθώσω τη φωλιά μου.

Σκιάχτρο 2: Θα σου δώσω εγώ. Άχυρα είμαι παραγεμισμένος, πάρε όσα θες!

Τερτίπης 3: Μήπως πονέσεις; Μήπως αδυνατίσεις;

Σκιάχτρο 2: Δε βαριέσαι... Πάρε σου λέω! (δείχνει την καρδιά του) Να, από εδώ!

Τερτίπης 3: (παίρνει λίγα από την τσέπη του) Πόνεσες;

Σκιάχτρο 2: Όχι, καθόλου!

Τερτίπης 3: Τι καλός που είσαι! Ξέρεις κάτι; Σου βρήκα όνομα! Θα σε λέω Αχυρούλη!

Σκιάχτρο 2: Γιατί;

Τερτίπης 3: Θα σε λέω Αχυρούλη, επειδή το άχυρο έχει χρώμα χρυσαφί κι η καρδιά σου είναι αχυρένια και χρυσή! Πρέπει να πηγαίνω τώρα, γιατί αν έρθει ο κυρ-Δίκανος θα έχουμε κακά ξεμπερδέματα. Πάω να φτιάξω τη φωλιά μου. Μη στενοχωριέσαι που φεύγω! Αύριο θα έρθω πάλι με τους φίλους μου, τον Τιτιβούε και τον Τσιλιβήθρα.

Σκιάχτρο 2: Γεια σου Τερτίπη, στο καλό!!!

Ήχοι πουλιών

5^η ΣΚΗΝΗ

Πρόσωπα: Σκιάχτρο 3, Τιτιβούε 2, Τσιλιβήθρας 1, Τερτίπης 1

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΣΚΙΑΧΤΡΟΥ

Σκιάχτρο 3: Πού να 'ναι άραγε ο Τερτίπης και τ' άλλα πουλιά; Γιατί αργούνε; Α, να 'τα, έρχονται. Πού είσαστε καλέ; Γιατί αργήσατε;

Ηχοι πουλιών

Όλοι μαζί: Γεια σου Αχυρούλη! Χρόνια πολλά! (κρατάνε λουλούδια)

Σκιάχτρο 3: Ορίστε;

Όλοι μαζί: Έκπληξη!!!

Τερτίπης 1: Έχεις τα γενέθλιά σου σήμερα.

Τσιλιβήθρας 1: Συμπληρώνεις ένα μήνα από τη μέρα που σ' έφτιαξε ο κυρ-Δίκανος. (του φέρνουν ένα αστέρι και τραγουδούν)

Όλοι μαζί: Να ζήσεις Αχυρούλη και χρόνια πολλά, μεγάλος να γίνεις με άσπρα μαλλιά, παντού να σκορπίζεις της γνώσης το φως και όλοι να λένε να ένας σοφός!!!

Τσιλιβήθρας 1: Σου έφερα ένα ανεμολούλουδο για να βάλεις πίσω από το αφτί σου!

Τιτιβούε 2: Εγώ ένα χρυσόχαρτο για να το βάλεις στο τσεπάκι του σακακιού σου!

Τερτίπης 1: Να και μια ηλιαχτίδα για να τη βάλεις εκεί που ήταν το αχυράκι που μου χάρισες!

Σκιάχτρο 3: Πού τα βρήκατε όλα αυτά;

Τσιλιβήθρας 1: Στον ουρανό.

Τιτιβούε 2: Γιατί κλεις;

Σκιάχτρο 3: Ζηλεύω! Θα ήθελα να... μπορούσα να πετάξω σαν κι εσάς, ψηλά στον ουρανό...

Τσιλιβήθρας 1: Αν αυτή είναι η στενοχώρια σου, μη σε νοιάζει!

Τιτιβούε 2: Μη χολοσκάς! Θα σε μάθουμε εμείς αμέσως τώρα να πετάς!

Τερτίπης 1: Κοίτα κάνε όπως κάνουμε κι εμείς. Να έτσι!

Σκιάχτρο 3: Δύσκολο μου φαίνεται!

Τιτιβούε 2: Εύκολο είναι!

Σκιάχτρο 3: Δεν μπορώ!

Τσιλιβήθρας 1: Ξέρεις γιατί; Αισθάνεσαι βαρύς, γι' αυτό! Σκέψου κάτι ελαφρύ!!!

Για να πετάξεις

Όλοι μαζί: Για να πετάξεις με χαρά και κέφι, ως τον ήλιο, ως τα νέφη, σκέψου κάτι ελαφρύ (x2)

Σκιάχτρο 3: Δεν μπορώ!

Τερτίπης 1: Μη σε νοιάζει! Χρειάζεσαι άσκηση και υπομονή.

Τσιλιβήθρας 1: Ίσως πάλι κάτι λείπει από τη συνταγή!

Τιτιβούε 2: Πού θα πάει θα το βρούμε και θα 'ρθούμε να στο πούμε!

Τσιλιβήθρας 1: Πάμε τώρα να παίξουμε στη ρεματιά;

Σκιάχτρο 3: Όχι, μην πάτε εκεί! Άκουσα τον παραγιό του κυρ-Δίκανου να λέει, ότι θα πάει με τη σφεντόνα του για κυνήγι σε αυτά τα μέρη.

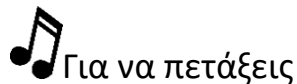
Τιτιβούε 2: Καλά που μας το 'πες! Πού να πάμε τότε;

Τσιλιβήθρας 1: Πάμε στην πλατεία να κουτσουλήσουμε τον κυρ-Δίκανο και την παρέα του;

Τερτίπης 1: Ωραία ιδέα!

Όλοι μαζί: Γεια σου, Αχυρούλη!

Σκιάχτρο 3: Γεια σας!!!

6^η ΣΚΗΝΗ

Πρόσωπα: κυρ-Δίκανος 2, μπάρμπα-Μπαρούτης, κυρ-Σφεντόνας

Κυρ-Δίκανος 2: Εξάρες!

Μπαρμπα-Μπαρούτης: Ντόρτια!

Κυρ-Σφεντόνας: Θα βρέξει...

Μπαρμπα-Μπαρούτης: Μα, ο ουρανός είναι πεντακάθαρος!

Κυρ-Δίκανος 2: Δεν παίζω άλλο, δεν έχω κέφι! (κλείνει το τάβλι απότομα)

Κυρ-Σφεντόνας: Γιατί; Τι τρέχει;

Μπαρμπα-Μπαρούτης: Συμβαίνει τίποτα;

Κυρ-Δίκανος 2: Ξέρω γω; Τι να σας πω! Οι ξόβεργές μου δεν πιάνουν πουλιά. Δεν μπορώ να καταλάβω τι συμβαίνει! Λες και μαντεύουν τα πουλιά πού έχω βάλει ξόβεργες στα κλαδιά!

Μπαρμπα-Μπαρούτης: Τι λες, βρε παιδί μου!!!

Κυρ-Δίκανος 2: Και το άλλο; Μου ρημάζουνε το λαχανόκηπό μου. Μαρούλι για μαρούλι δεν αφήσανε τ' άτιμα!

Κυρ-Σφεντόνας: Καλά, κι εσύ δεν έχεις βάλει σκιάχτρο;

Κυρ-Δίκανος 2: Πως δεν έχω βάλει! Και το έκανα και αγριωπό! Μέχρι και μαθήματα αγριάδας του έδωσα!

Κυρ-Σφεντόνας: Από ότι φαίνεται πάτως τα πουλιά, ούτε που του δίνουν σημασία! Πολύ αέρα έχουν πάρει τώρα τελευταία. Ούτε σκιάχτρα λογαριάζουν, ούτε τίποτα...

Κυρ-Δίκανος 2: Ωχ!

Κυρ-Σφεντόνας: Τι έπαθες;

Κυρ-Δίκανος 2: Κουτσουλιά! Ωωχ! Κι άλλη... Κατεβείτε κάτω, βρε, αν σας βαστάει!

Κυρ-Σφεντόνας: Και το έλεγα εγώ ότι θα ψιχαλίσει!

Μπαρμπα-Μπαρούτης: Δε μου λες, κυρ-Δίκανε, τώρα μεταξύ μας, δηλαδή εμένα δε μου πέφτει λόγος αλλά... το σκιάχτρο σου το εμπιστεύεσαι;

Κυρ-Δίκανος 2: Γιατί να μην το εμπιστεύομαι;

Μπαρμπα-Μπαρούτης: Ξέρω γω; Αλλά, να, μια μέρα που πήγαινα στο κεφαλοχώρι μου φάνηκε πως είδα το σκιάχτρο σου παρέα με κάτι πουλάκια. Σαν να χόρευαν, σαν να τραγουδούσαν...

Κυρ-Σφεντόνας: Κι εγώ, τώρα που το λες, την ώρα που πήγαινα στο παζάρι είδα ένα σκιάχτρο να χαρίζει άχυρα σ' ένα πουλί...Αλλά νόμιζα πως με γελούν τα μάτια μου.

(Ο κυρ-Δίκανος ξαφνικά χτυπάει με την παλάμη του το αυτί του, το ξαναχτυπάει, χτυπάει το άλλο)

Μπαρμπα-Μπαρούτης: Τι τρέχει, κυρ-Δίκανε;

Κυρ-Σφεντόνας: Τι έπαθες;

Κυρ-Δίκανος 2: Ψύλλοι! Μπήκανε ψύλλοι στ' αυτιά μου!

Μπαρμπα-Μπαρούτης: Για να δω! Δε βλέπω τίποτε!!!

Κυρ-Σφεντόνας: Θα μπήκανε από το ένα αυτί, φαίνεται, και θα βγήκαν απ' τ' άλλο!!!

Κυρ-Δίκανος 2: Λέτε να έπιασε το σκιάχτρο φιλίες με τα πουλιά;

Κυρ-Σφεντόνας: Λες;

Κυρ-Δίκανος 2: Δεν ξέρω, αλλά θα μάθω! Θα του στήσω παγίδα!

Κυρ-Σφεντόνας: Παγίδα; Για εξηγήσου!

Κυρ-Δίκανος 2: Θα μεταμφιεστώ σε σκιάχτρο και θα πάω να του πιάσω κουβέντα. Έτσι κι έχει κάνει αταξία θα μου τα ομολογήσει όλα. Και ούτε ψύλλος στον κόρφο του!

Μπαρμπα-Μπαρούτης: Τρομερή παγίδα! Συγχαρητήρια! Πρέπει να παλιώσουμε τα ρούχα που φοράς. Δεν μπορείς να πας έτσι, θα σε καταλάβει.

Κυρ-Σφεντόνας: Σωστά. Να τα κουρελιάσουμε, να τα λερώσουμε, να τα μπαλώσουμε και πάει λέγοντας. Α! Χρειάζεσαι κι ένα καπέλο.

Κυρ-Δίκανος 2: Πάμε!!! (βγαίνουν συνωμοτικά)

Πρόσωπα: Σκιάχτρο 3, κυρ-Δίκανος 3

(Το Σκιάχτρο 3 προσπαθεί να πετάξει και πέφτει κάτω. Μπαίνει ο κυρ-Δίκανος μεταμφιεσμένος σε σκιάχτρο)

Κυρ-Δίκανος 3: Καλημέρα λεβέντη! Τι κάνεις παλιόφιλε;

Σκιάχτρο 3: Α, για δείτε! Κι άλλο σκιάχτρο. Σκιάχτρο είσαι κι εσύ;

Κυρ-Δίκανος 3: Είμαι και φαίνομαι! Είπα να κάνω καμιά βολτίτσα για να ξεμουδιάσω λίγο...

Σκιάχτρο 3: Με παίρνεις κι εμένα μαζί σου; Δεν πιστεύω να θυμώσει ο κυρ-Δίκανος άμα λείψω λιγάκι; Αλλά, ποιος νοιάζεται...

Κυρ-Δίκανος 3: Σωστά. Έχει όμως και τα καλά του, ο κυρ-Δίκανος, δεν τα έχει;

Σκιάχτρο 3: Ποια καλά; Είναι κακός, στραβός κι ανάποδος! Καλά κάνουνε τα πουλιά και τον έχουν κουτσουλημένο!!!

Κυρ-Δίκανος 3: Τι λες βρε! Και δε μου λες... μήπως ξέρεις γιατί οι ξόβεργές του δεν πιάνουν πουλιά;

Σκιάχτρο 3: Και βέβαια ξέρω! Εγώ είμαι ο λόγος. Μαρτυράω εγώ στα πουλιά τα μυστικά του...

Κυρ-Δίκανος 3: Έτσι ε... Απατεώνα! (τον αρπάζει, του ξεφεύγει) Τίποτα δε σε γλιτώνει... (τον κυνηγάει)

Σκιάχτρο 3: Βοήθεια φίλοι μου! Βοήθεια!!!

(Ο Αχυρούλης σκοντάφτει, πέφτει κι έτσι ο κυρ-Δίκανος τον πάνει.)

Πιάσανε τον Αχυρούλη

(Ο παπαγάλος αλλάζει την ταμπέλα, φθινόπωρο)

Πρόσωπα: Αρχιδικαστής, Κατήγορος, Βοηθός Κατήγορου, κυρ-Δίκανος 3, Σκιάχτρο 3

Αρχιδικαστής: Ησυχία! Αρχίζει η δίκη του σκιάχτρου. Τι έχει κάνει αυτός ο ένοχος; Ε, θέλω να πω ο κατηγορούμενος;

Κατήγορος: Και τι δεν έχει κάνει, κύριε Πρόεδρε! Πού να σας τα λέω... Μεγάλη μαφία που λένε! Βοηθέεε... διάβαζε.....

Βοηθός κατήγορου: Κατηγορείται για φοβερά εγκλήματα... (ξεδιπλώνει μια τεράστια λίστα) συνομωσία, κλοπή, παράβαση καθήκοντος....

Κατήγορος:... φθορά ξένου μαρουλιού, ανταρσία, απάτη, αχαριστία, κουτσούλημα και εσχάτη προδοσία!

Αρχιδικαστής: Καλώ το μάρτυρα Αριστομένη Δίκανο του Θεμιστοκλή και της Πραξιθέας, γαιοκτήμονα, κυνηγό, πρώην υποψήφιο δήμαρχο και υπερβολικά αξιόπιστο πρόσωπο.

Κυρ-Δίκανος 3: Παρών, κύριε Πρόεδρε! Ορκίζομαι να πω την αλήθεια και έξι παραμύθια!

Αρχιδικαστής: Δικό σου είναι το σκιάχτρο; Εσύ το έφτιαξες;

Κυρ-Δίκανος 3: Εγώ! Με τα ίδια μου τα χέρια! Το έντυσα, κύριε Πρόεδρε, το φρόντισα, το νοικοκύρεψα μέχρι και ιδιαίτερα μαθήματα αγριάδας του έδωσα. Κι αυτό για αντάλλαγμα έπιασε φιλίες με τα πουλιά. Μέχρι που έλεγε στα πουλιά να κουτσουλάνε τη φαλάκρα μου, που εγώ την έχω μη στάξει και μη βρέξει και τη γυαλίζω κάθε μέρα με αλοιφή του παρκέ!

Σκιάχτρο 3: Ψέματα!

Αρχιδικαστής: Σιωπή!!! Κάτσε κάτω!!!

Κυρ-Δίκανος 3: Επίσης τα πουλιά του έδιναν κρυφά μαθήματα, για να μάθει να πετάει!

Αρχιδικαστής: Χα,χα,χα!!! Τι έχεις να πεις για όλα αυτά που σε κατηγορούν;

Σκιάχτρο 3: Θέλω να πω... Θέλω να πω...

Κατήγορος: Ένσταση κύριε Πρόεδρε! Καθυστερεί πάρα πολύ... Θα νυχτώσουμε μέχρι να θυμηθεί την απολογία του και...

Βοηθός Κατήγορου: ... μας περιμένουν και σε άλλο δικαστήριο να φορτώσουμε ψέματα, εεεε, κατηγορίες θέλω να πω.

Αρχιδικαστής: Δεκτή!

Κατήγορος: Τελείωνε, μη χασομεράς!!!

Σκιάχτρο 3: Εεεε...

Κατήγορος: Εσένα θ' ακούμε όλη μέρα;

Σκιάχτρο 3: Μμμ...

Κατήγορος: (Προς το κοινό) Κατατοπιστικότατος πάντως, ε; Δεν μπορείτε να πείτε... Άντε, καλέ μου άνθρωπε, που λέει ο λόγος... Έχουμε κι άλλες δουλειές...

Σκιάχτρο 3: Μμμ...

Βοηθός Κατήγορου: Άντε μπράβο! Μας ζάλισες με την πολυλογία σου!

Αρχιδικαστής: Κατηγορείσαι για (κατά λάθος διαβάζει μια λίστα από ψώνια) ένα κιλό μπάμιες, μισή οκά μπρόκολα, δύο σοκολάτες και έξι λεμονίτες (ο κατήγορος του λέει κάτι στο αυτί) ε,ε,ε, θέλω να πω (αλλάζει χαρτί) για συνομωσία, κλοπή φθορά ξένου μαρουλιού, ανυπακοή, κουτσούλημα και εσχάτη προδοσία.

Κατήγορος: Είσαι επικίνδυνος.

Αρχιδικαστής: Καταδικάζεσαι! Θα μπεις φυλακή και θα μείνεις εκεί ώσπου να φτιάξεις χίλια εκατό κλουβιά για να κλείνει ο κόσμος τα πουλιά.

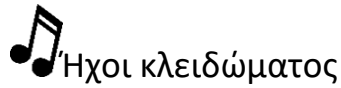

Νύχτωσε χωρίς φεγγάρι

(Ο παπαγάλος αλλάζει την ταμπέλα, χειμώνας)

9^η ΣΚΗΝΗ

Πρόσωπα: Δεσμοφύλακας 1, Σκιάχτρο 4

Δεσμοφύλακας 1: ΠΡΟΣΟΧΗ! (το σκιάχτρο τινάζεται τρομαγμένο) Να στέκεσαι προσοχή όποτε μπαίνω μέσα και να λες «Καλημέρα κύριε Δεσμοφύλακα». Κατάλαβες;

Σκιάχτρο 4: Μάλιστα! Τι είναι Φυλακόδεσμος; Εεε, δεσμοφύλακας;

Δεσμοφύλακας 1: Φυλάω φυλακισμένους!

Σκιάχτρο 4: Δηλαδή, όπως εγώ φυλάω τα λάχανα και τα σταφύλια, εσύ φυλάς φυλακισμένους;

Δεσμοφύλακας 1: Κάπως έτσι! Αλλά η δική μου δουλειά είναι πιο υπεύθυνη. Ξέρεις τι ήμουν προτού γίνω φυλακόδεσμος, εεε δεσμοφύλακας; Φαροφύλακας! Αλλά δυστυχώς την έπαθα! Έχω ξέρεις ένα μικρό ελάττωμα! Είμαι λιγάκι υπναράς. Έτσι, λοιπόν, τότε που ήμουν φαροφύλακας με νανούρισε το κύμα, αποκοιμήθηκα και όταν ξύπνησα.... ο φάρος έλειπε!

Σκιάχτρο 4: Άσε με να φύγω, σε παρακαλώ! Δεν μου αρέσει εδώ μέσα!

Δεσμοφύλακας 1: Αυτό έλειπε, να σου αρέσει! Σε ποιον αρέσει η φυλακή;

Σκιάχτρο 4: Εδώ δεν έχει ούτε ουρανό, ούτε πουλιά. Μόνο κάτι απαίσιες κατσαρίδες ποντίκια και αράχνες. Ελπίζω να μη χορεύουν όλα αυτά στο κρεβάτι μου.

(Ο δεσμοφύλακας φεύγει και ο Αχυρούλης κάθεται στο κρεβάτι.)

Σκιάχτρο 4: Κάνει κρύο, φοβάμαι κι αυτός ο φυλακόδεσμος, τι άγριος που είναι! Να ξαπλώσω να κοιμηθώ; Κι αν βγουν οι ποντικοί; Θεούλη μου! Πού είναι κι αυτός ο ουρανός; Πού τον έχουν κρύψει; (κοιμάται)

10^η ΣΚΗΝΗ

Πρόσωπα: Δεσμοφύλακας 1, Σκιάχτρο 4, Σκιάχτρο 5, Τερτίπης 4, Τσιλιβήθρας 2,

(Το σκιάχτρο είναι στο κελί του και φτιάχνει κλουβιά)

Ήχος κλειδαριάς

Σκιάχτρο 4: Έτοιμα τα κλουβιά! Επιτέλους, θα δω τον ουρανό και τους φίλους μου, τα πουλιά!

Δεσμοφύλακας 1: Αχά, τα κατάφερες δηλαδή! Πρέπει να σ' αφήσω ελεύθερο τώρα! Πάω να ειδοποιήσω τον Αρχιδικαστή να έρθει να μετρήσει τα κλουβιά.

Σκιάχτρο 4: (Σκέφτεται) Τι θα τα κάνουν όμως οι άνθρωποι αυτά τα κλουβιά; Θα φυλακίσουν 1.100 ελεύθερα πουλιά; Πο,πο, τι να κάνω τώρα; Κομμάτια θα τα κάνω!

Δεσμοφύλακας 1: Τι φασαρία είναι αυτή; Τι τρέχει; Εσύ το έκανες αυτό; Ξέρεις τι σημαίνει αυτό;

Σκιάχτρο 5: Όχι κι ούτε με ενδιαφέρει! Και ξέρεις γιατί; Γιατί το δικό μου σωστό είναι διαφορετικό από το δικό σας! Εγώ φυλακές για πουλιά δε φτιάχνω!

Δεσμοφύλακας 1: Αύριο θα πάμε μαζί στην αυλή και την ώρα που ο ήλιος θα ανατέλλει θα σου βάλω φωτιά. Όνειρα γλυκά την τελευταία σου νύχτα λοιπόν!!! (φεύγει)

Σκιάχτρο 5: Πονάει η φωτιά; Δεν πειράζει όμως... Άκου εκεί φυλακές για τους φίλους μου. Ας προσπαθήσω να μην το σκέφτομαι και να κοιμηθώ λιγάκι. Και ποιος ξέρει, ίσως δω το πιο γλυκό όνειρο.

(Ο Αχυρούλης κοιμάται, ονειρεύεται τα πουλάκια να του λένε...)

Ήχος πουλιών

Τερτίπης 4: Αχυρούλη! Ξύπνα, εμείς είμαστε!

Σκιάχτρο 5: Πού είμαι; Πού βρίσκομαι;

Τερτίπης 4: Στο πιο ωραίο όνειρο που είδες ποτέ στη ζωή σου!

Σκιάχτρο 5: Τερτίπη, καλά μου πουλάκια, φίλοι μου καλοί εσείς είστε; Δεν σας σκοτώσανε οι άνθρωποι;

Τσιλιβήθρας 2: Δεν τα σκοτώνουν τα πουλιά οι άνθρωποι. Νομίζουν ότι τα σκοτώνουν! Δεν πεθαίνουν τα πουλιά! Μόνο που πετάνε πιο ψηλά...γιατί ο ουρανός είναι απέραντος... δεν έχει τέλος... Έλα κι εσύ μαζί μας, Αχυρούλη!!!

Σκιάχτρο 5: Δεν μπορώ... δεν ξέρω να πετάω...

Τσιλιβήθρας 2: Δε θυμάσαι το τραγούδι το παλιό; Τραγούδησέ το! Αυτό αρκεί για να τα καταφέρεις.

Σκιάχτρο 5: Πώς δε θυμάμαι! Προσπάθησα! Δεν μπόρεσα, όμως!

Τερτίπης 4: Ξέρεις γιατί; Γιατί δε φτάνει να σκέφτεσαι πράγματα ελαφρά. Χρειάζεται κάτι άλλο πιο σπουδαίο!

Τσιλιβήθρας 2: Τις φτερούγες σου αν θες ν' ανοίξεις, πρέπει πρώτα ν' αποδείξεις, πως αξίζεις τ' ουρανού την αγκαλιά και του ανέμου τα φιλιά.

Σκιάχτρο 5: Δηλαδή, θέλετε να πείτε ότι τώρα....

Τσιλιβήθρας 2: Ναι, Αχυρούλη! Τώρα μπορείς να πετάξεις! Μπορείς! Τα κέρδισες τα φτερά σου!

Σκιάχτρο 5: Μα, τώρα... εδώ.... Γύρω μου είναι σίδερα βαριά....

Τερτίπης 4: Όχι τώρα, Αχυρούλη! Αύριο...

Τσιλιβήθρας 2: Σκύψε να σου πούμε τι θα κάνεις... Είναι απλό, μην τρομάζεις...

Σκιάχτρο 5: Μα αύριο θα μου βάλουνε φωτιά!!!

Τερτίπης 4: Αύριο το πρωί ο δεσμοφύλακας θα σε ρωτήσει ποια είναι η τελευταία σου επιθυμία. Εσύ θα πεις ότι θα ήθελες να χασμουρηθείς. Έτσι θα τον κολλήσεις χασμουρητό και σε λίγο θα κοιμηθεί. Μόλις τον πάρει ο ύπνος εσύ θα βρεις την ευκαιρία να πετάξεις.

Τσιλιβήθρας 2: Και είναι ένας υπναράς αυτός, δε σου λέω τίποτα... Θα κοιμηθεί στο λεπτό από το πρώτο σου κιόλας χασμουρητό!

Σκιάχτρο 5: Θα τα καταφέρω;

Τερτίπης 4: Έχε εμπιστοσύνη στον εαυτό σου! Κοιμήσου τώρα, να είσαι ξεκούραστος αύριο. Τι είπαμε ότι θα πεις;

Σκιάχτρο 5: Να φταρνιστώ!

Όλοι μαζί: Όχι! Να χασμουρηθώ!

11^η ΣΚΗΝΗ

Πρόσωπα: Δεσμοφύλακας 2, Δεσμοφύλακας 3, Σκιάχτρο 6

Δεσμοφύλακας 2: (φτύνει το δάχτυλό του και το τεντώνει για να δει από πού φυσάει) Ωραία μέρα σήμερα, ό,τι πρέπει για φωτιά! Για να ρίξω μια ματιά στο βιβλίο μου... Μάλιστα. Οδηγίες για την εκτέλεση σκιάχτρου. Υλικά: σκοινί και παλούκι... Πάω να τα φέρω! (φεύγει)

Σκιάχτρο 6: (στους θεατές) Πείτε μου αν έρχεται! (δοκιμάζει να πετάξει) Οπαλάκια, οπαλάκια, έτσι πετάνε τα πουλάκια...-++

(επιστρέφει ο δεσμοφύλακας με το παλούκι και το σκοινί, το σκιάχτρο κάθεται πάλι στη γωνιά του)

Δεσμοφύλακας 2: Ε! Ψιτ, τι κάνεις εκεί; Σε είδα να κουνιέσαι!

Σκιάχτρο 6: Τίποτα! Ιδέα σου θα ήτανε!

Δεσμοφύλακας 2: (διαβάζει πάλι) Εκτός από το παλούκι και το σκοινί χρειαζόμαστε και προσάναμμα... Πάω να το φέρω! (φεύγει)

Σκιάχτρο 6: Πείτε μου αν έρχεται! Οπαλάκια, οπαλάκια, έτσι πετάνε τα πουλάκια... (ο δεσμοφύλακας επιστρέφει)

Δεσμοφύλακας 2: Εεεπ...! Τι κάνεις εκεί; Κουνούσες τα χέρια σου;

Σκιάχτρο 6: Όχι, έδιωχνα μια μύγα!

Δεσμοφύλακας 2: Α! Μάλιστα! Λοιπόν, όλα έτοιμα... (ανοίγει πάλι το βιβλίο, διαβάζει) Προτού όμως τον δέσουμε, τον ρωτάμε ποια είναι η τελευταία του επιθυμία. Ποια είναι η τελευταία σου επιθυμία;

Σκιάχτρο 6: Η τελευταία μου επιθυμία είναι... είναι... Να μ' αφήσετε λιγάκι να χασμουρηθώ!

Δεσμοφύλακας 3: Άντε, χασμουρήσου να τελειώνουμε! Γρήγορα όμως ε...

Σκιάχτρο 6: (αρχίζει να χασμουριέται) Ααα! Αααα! Ααααα!

Δεσμοφύλακας 3: (κολλάει χασμουρητό) Ααααα... Αυτό το χασμουρητό μου φέρνει μια νύστα.... Αααααα....

(στο μεταξύ το σκιάχτρο χασμουριέται συνέχεια)

Δεσμοφύλακας 3: Ααααα... Πωπω, τι πράγμα είναι αυτό; Δεν αντέχω άλλο, θα πάρω έναν υπνάκο εδώ για μισό λεπτό μονάχα...αχ... (ο παπαγάλος του φέρνει γρήγορα ένα μαξιλάρι, λυγίζουνε τα γόνατά του και πέφτει για ύπνο)

Σκιάχτρο 6: Κοιμήθηκε; (ο δεσμοφύλακας ροχαλίζει) Μπου! Κοιμήθηκε για τα καλά! Θα προλάβω να πετάξω, μέχρι να χτυπήσουν τα ξυπνητήρια του! Πρέπει να βάλω τα δυνατά μου για να ξαναδώ τον ουρανό, τους φίλους μου και τον κόσμο από ψηλά. Οπαλάκια, οπαλάκια, έτσι πετάνε τα πουλάκια...

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΣΚΙΑΧΤΡΟΥ

(Το σκιάχτρο, ο παπαγάλος και τα πουλιά ανοίγουν το πανό που δείχνει το σκιάχτρο να πετά. Ο δεύτερος παπαγάλος αλλάζει την ταμπέλα, άνοιξη.)

Δεσμοφύλακας 3: Τι γίνεται εδώ; Όνειρο βλέπω; (σφυρίζει με τη σφυρίχτρα του) Στάσου! Βοήθεια, πιάστε το! Πού πας; ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ!! Πάει, έφυγε! Πάλι την έπαθα; Το έχει η μοίρα μου φαίνεται. Θα βρω το μπελά μου! Ας δραπετεύσω κι εγώ πριν με πάρουν χαμπάρι και με απολύσουν! Είμαι ο πρώτος δεσμοφύλακας, στην ιστορία των φυλακών, που δραπετεύει. Θα πάω σε άλλη πόλη ν' ανοίξω κατάστημα και θα πουλάω ξυπνητήρια. Αντίοοοο!

Τραγούδι από τα παιδιά